

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У НИШУ
II-4 У.13716/10 (2009)
Дана: 24.02.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Николе Динића, председника већа, Драгана Јовановића и Десе Симић, чланова већа, са судијским помоћником Бисерком Савић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца У. Х. из села Д., Општина Т., кога заступа адвокат У. Х. из Р., Ц. Г., Улица ..., ради поништаја решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ... број ... од ... године, са Општинским јавним правобраниоцем Т. као заинтересованим лицем, у правној ствари деекспропријације, у нејавној седници већа, одржаној дана 24.02.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ... број ... од ... године, ставом 1. поништено је решење Одељења за привреду Скупштине Општине Т., број ... од ... године, а ставом 2. одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за поништај правноснажног решења о експропријацији Секретаријата за привреду и друштвени план Скупштине Општине Т., број ... од ... године.

Тужбом поднетом Врховном суду Србије дана 10.12.2009. године, која је

код тог суда заведена под бројем У.8668/09, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Навео је да му није омогућено да учествује у поступку пред другостепеним органом, да предметно земљиште није приведено намени, осим што је ограђено и што је на једном делу изграђена једна зграда за магацин, која се не користи, као и да је неправилан став туженог органа да се не може деекспроприсати део експроприсане непокретности. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи као незаконито.

Тужени орган у свом одговору на тужбу истиче да у свему остаје при разлозима изнетим у оспореном решењу и предлаже да суд одбије тужбу као неосновану.

Заинтересовано лице, Јавни правобранилац Општине Т., у свом одговору на тужбу истиче да је првостепено решење Одељења за привреду Скупштине Општине Т., број ... од ... године, незаконито, јер је донето неправилном применом материјалног права које регулише ову материју, односно уз повреду одредбе члана 36. став 3. Закона о експропријацији. Истиче да је на експроприсаној непокретности изграђен објекат, те да се не може сматрати да није приведено намени, као и да се не може деекспроприсати део експроприсане непокретности. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010.године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ број 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, на основу члана 29 став 1. истог Закона.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу заинтересованог лица и туженог органа, као и свих списа ове управне ствари, поступајући на основу члана 77 став 1 Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима („Сл.лист СРЈ“ број 46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је, одлучујући по жалби заинтересованог лица, изјављеној против првостепеног решења, у поступку у коме није било повреде правила поступка, на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и уз правилну примену материјалног права, поништио првостепено решење и захтев тужиоца за поништај правноснажног решења о експропријацији одбио као неоснован. Ово с тога што је захтевом тужиоца од ... године, тражена деекспропријација само дела катастарске парцеле број ... КО Д., раније експроприсане правноснажним решењем од његовог правног претходника, а одредбом члана 36. став 3. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“ број 53/95 и 20/09) није предвиђена могућност деекспропријације само дела експроприсане катастарске парцеле.

Налазећи да нема основа за поништење оспореног решења и да њиме није повређен закон на штету тужиоца, суд је тужбу одбио као неосновану, у смислу члана 41. став 2. Закона о управним споровима (Сл.лист СРЈ број 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 24.02.2011. године, II-4 У.13716/10 (2009)

Записничар
Бисерка Савић,с.р.

Председник већа-судија
Никола Динић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СБ